

301

Besluit van 5 juni 1985, houdende Reglement minimummaten en gesloten tijden 1985

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 15 april 1985, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, no. J. 2430;

Overwegende dat het wenselijk is mede ter uitvoering van verordening (EEG) no. 3626/82 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 3 december 1982 (Pb EG L384), een herzien Reglement minimummaten en gesloten tijden vast te stellen;

Gelet op de artikelen 2a, 4, 9 en 16 van de Visserijwet 1963 (Stb. 312);

Gehoord het Produktschap voor Vis en Visprodukten, het Visserijschap, het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven, de Nederlandse Vereniging voor Sportvisserij, het Centraal Nederlands Hengelaarsverbond en de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij;

De Raad van State gehoord (advies van 30 mei 1985, no. W.11.85.0214/06.05.22);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij van 31 mei 1985 no. J3589, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Vis, behorende tot de onderstaande soorten dient onmiddellijk nadat deze is opgehaald, weer in hetzelfde water te worden teruggezet, indien de vis, gemeten van de punt van de snuit tot het uiteinde van de staartvin, niet ten minste de achter de desbetreffende soort vermelde maat heeft:

bot	20 cm
rietvoorn	15 cm
serpeling	15 cm
beekforel	25 cm
regenboogforel	25 cm
baars	22 cm
kopvoorn	30 cm
sneep	30 cm
winde	30 cm
zeelt	25 cm
aal	28 cm
barbeel	30 cm

zeeforel	40 cm
snoekbaars	42 cm
snoek	45 cm
vlagzalm	35 cm
beekridder	25 cm
bronforel	25 cm
zalm	40 cm

Artikel 2

Vis, behorende tot de onderstaande soorten dient onmiddellijk nadat deze is opgehaald in de achter de desbetreffende soort vermelde gesloten tijd, weer in hetzelfde water te worden teruggezet:

- a. baars, barbeel, kopvoorn, serpeling, sneep, snoekbaars, winde en vlagzalm: 1 april tot en met 31 mei.
- b. snoek: 1 maart tot en met 30 juni.
- c. beekforel, beekridder, bronforel, zalm en zeeforel: 1 oktober tot en met 31 maart.
- d. steur: het gehele jaar.

Artikel 3

Het is verboden niet verduurzaamde vis voorhanden of in voorraad te hebben, aan te voeren, te vervoeren, te koop aan te bieden, te vervreemden, af te leveren, te bewerken of te verwerken indien:

- a. behorende tot de soorten genoemd in artikel 1, deze, gemeten van de punt van de snuit tot het uiteinde van de staartvin, niet ten minste de achter de desbetreffende soort vermelde maat heeft;
- b. behorende tot de soorten in artikel 2, in het bij de desbetreffende soort vermelde tijdvak, uitgezonderd, behalve waar het betreft vis genoemd in artikel 2, onderdeel d, de eerste zes dagen daarvan.

Artikel 4

Het is verboden gerookte aal, welke, gemeten van de punt van de snuit tot het uiteinde van de staartvin, kleiner is dan 25 cm, voorhanden of in voorraad te hebben, te vervoeren, te koop aan te bieden, te vervreemden, af te leveren, te bewerken of te verwerken.

Artikel 5

Het is verboden op of in de nabijheid van enig water vis behorende tot de in artikel 1 genoemde soorten voorhanden of in voorraad te hebben, indien deze vis in zodanige toestand is gebracht, dat daardoor de vaststelling van de maat wordt bemoeilijkt of onmogelijk gemaakt.

Artikel 6

Degenen die gerechtigd zijn de aaldogger- en aalhoekwantvisserij uit te oefenen, is het in afwijking van het bepaalde in de artikelen 1, 2 en 3, toegestaan baars met een lengte, gemeten van de punt van de snuit tot het uiteinde van de staartvin, kleiner dan 15 cm, in het tijdvak van 1 maart tot en met 31 oktober tot een hoeveelheid van ten hoogste 5 kg te behouden, voorhanden of in voorraad te hebben en te vervoeren, voorzover aannemelijk is dat deze als lokaas zal worden gebruikt.

Artikel 7

Degenen die bevoegd zijn tot het vissen met de hengel, is het in afwijking van het bepaalde in de artikelen 1, 2 en 3, toegestaan baars met een lengte, gemeten van de punt van de snuit tot het uiteinde van de staartvin, kleiner

dan 15 cm, in het tijdvak van 1 juli tot en met de laatste dag van februari tot een hoeveelheid van ten hoogste 30 stuks te behouden, voorhanden of in voorraad te hebben en te vervoeren, voorzover aannemelijk is dat deze als lokaas zal worden gebruikt.

Artikel 8

In afwijking van het bepaalde in artikel 3, aanhef en onderdeel b, is het toegestaan na de zesde dag na de aanvang van de gesloten tijd vis van de in artikel 2, onderdelen a, b en c bedoelde soorten, welke op die dag opgeslagen is in een door Onze Minister geregistreerd vrieshuis:

- a. in dat vrieshuis voorhanden of in voorraad te hebben;
- b. naar een werkplaats tot het verwerken of bewerken van vis of een daartoe behorende inrichting te vervoeren, aldaar voorhanden of in voorraad te hebben, te bewerken of te verwerken;
- c. nadien te vervoeren, mits het vervoer van de vis is gedekt door een door de directeur van de Visserijen afgegeven geldig geleidebiljet van een door Onze Minister vastgesteld model.

Artikel 9

Het bepaalde in de artikelen 1, 2 en 3 geldt niet voor vis waarvan wordt aangetoond dat deze afkomstig is uit een viskwekerij.

Artikel 10

Onze Minister kan verbieden vis, behorende tot andere soorten dan genoemd in artikel 1, voorhanden of in voorraad te hebben, aan te voeren, te vervoeren, te koop aan te bieden te vervreemden, af te leveren, te bewerken of te verwerken:

- a. indien deze van een kleinere afmeting is dan Onze Minister voor deze soort heeft bepaald;
- b. in een door Onze Minister voor deze soort te bepalen tijdvak.

Artikel 11

Onze Minister kan vrijstelling of ontheffing verlenen van de bepalingen bij of krachtens dit besluit.

Artikel 12

Aan vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kunnen onder beperkingen worden verleend. Zij kunnen te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 13

Onze Minister hoort, alvorens een regeling waarin een vrijstelling is vervat vast te stellen, in daarvoor naar zijn oordeel in aanmerking komende gevallen, de Raad voor de Binnenvisserij.

Artikel 14

De krachtens dit besluit vastgestelde regelen van algemene aard worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 15

Het Reglement minimummaten en gesloten tijden 1970 (Stb. 178) wordt ingetrokken.

Artikel 16

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 17

Dit besluit kan worden aangehaald als «Reglement minimummaten en gesloten tijden», met vermelding van het jaartal van het Staatsblad, waarin het zal worden geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 5 juni 1985

Beatrix

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

Uitgegeven de zesde juni 1985

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Landbouw en Visserij. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 juli 1985 nr. 130

NOTA VAN TOELICHTING

Paragraaf 1. Algemeen

Het Reglement minimummaten en gesloten tijden 1970 (Stb. 178) dient om een aantal redenen herzien te worden. Ten eerste dient het in artikel 6 van het reglement voorkomende begrip «speciale hengel» te vervallen in verband met de wet van 19 april 1985 (Stb. 229) tot de wijziging van de Visserijwet 1963 (Stb. 312).

Voorts hebben zich sinds de totstandkoming van het reglement omstandigheden voorgedaan die ertoe hebben geleid dat het reglement uit 1970 is verouderd.

Zo zijn binnen de Europese Gemeenschap regelen vastgesteld houdende technische maatregelen voor het behoud van de visbestanden. Verordening (EEG) no. 171/83 van 25 januari 1983 (PbEG L 24) is hiertoe van belang. Deze regelen voorzien onder meer in minimummaten voor vissoorten die gevangen worden en aangevoerd uit alle zeewateren die onder de soevereiniteit of jurisdictie van de Lid-Statens vallen. Deze vissoorten omvatten ondermeer de in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, van het reglement van 1970 genoemde soorten. De EEG-regelen zijn ten uitvoer gelegd op basis van het Reglement zee- en kustvisserij 1977 (Stb. 666). Dit heeft tot gevolg dat de regeling in het Reglement minimummaten en gesloten tijden 1970 in wezen een doublure inhoudt, wat uiteraard zeer ongewenst is. Om die reden is dan ook een afbakening nodig van vissoorten waarvan in het Reglement minimummaten en gesloten tijden een regeling is opgenomen en van vissoorten waarvoor op basis van het Reglement zee- en kustvisserij 1977 een regeling bestaat. Daarbij dient terwille van een doorzichtige regelgeving uitgangspunt te zijn dat de EEG-regelgeving, die veel meer omvat dan het stellen van minimummaten voor vissoorten, zo veel mogelijk via eenzelfde kader ten uitvoer wordt gelegd. Het Reglement zee- en kustvisserij 1977 biedt daartoe een brede basis, terwijl het Reglement minimummaten en gesloten tijden een zeer beperkte basis biedt. Om die reden verdient het dan ook in principe de voorkeur om de minimummaten van vissoorten die onder de werkingssfeer van een EEG-regeling vallen, vast te stellen op basis van het Reglement zee- en kustvisserij 1977 en niet in het Reglement minimummaten en gesloten tijden. Bij het onderhavige reglement zijn dan ook de regelen van het Reglement minimummaten en gesloten tijden 1970 die specifiek de vissoorten, die artikel 2, eerste lid, onderdeel a, tot onderwerp hadden, vervallen. Het betreft hier de artikelen 2, tweede lid, 3, 7, tweede lid, en 10. Ook voor andere vissoorten, die uit zee- of uit kustwateren worden verkregen dan die onder de EEG-regelgeving vallen, dienen terwille van een coherente regelgeving minimummaten op basis van het Reglement zee- en kustvisserij 1977 te worden vastgesteld. Om het mogelijk te maken dat met betrekking tot deze vissoorten ook die verbodsbepalingen kunnen worden opgenomen waarvoor artikel 2a van de Visserijwet, waarop het Reglement minimummaten en gesloten tijden is gebaseerd, een basis biedt, en het Reglement zee- en kustvisserij 1977 niet, is artikel 10 van het onderhavige reglement opgenomen.

De veranderde omstandigheden hebben ook betrekking op de vissoorten die gewoonlijk uit de binnenwateren worden verkregen. Voor een aantal vissoorten waarvoor op basis van het reglement van 1970, geen minimummaat of gesloten tijd bestond, is het thans van belang uit een oogpunt van instandhouding deze wel in te stellen. Zowel voor de vlagzalm, de zalm, als de beekridder wordt thans een minimummaat en een gesloten tijd ingesteld. Ook voor de bronforel, die onlangs op grond van artikel 1, tweede lid, van de Visserijwet 1963 onder de werking daarvan is gebracht (Stcrt. 1985, 91), wordt een minimummaat vastgesteld. Uitgangspunt voor het stellen van een minimummaat is dat een exemplaar tenminste éénmaal aan de voortplanting heeft kunnen deelnemen, alvorens deze mag worden onttrokken. Voorts wordt voor de beekforel, de bronforel en de zeeforel een gesloten tijd ingesteld.

De gesloten tijd dient ertoe de vissen tijdens de paaitijd te beschermen. Voor enkele andere vissoorten waarvoor op basis van het reglement van 1970 wel een minimummaat of een gesloten tijd gold, wordt deze uit een oogpunt van instandhouding niet meer noodzakelijk geacht. Om die reden is voor de blankvoorn en de karper zowel de minimummaat als de gesloten tijd opgeheven, terwijl voor de brasem en de kolblei de gesloten tijd is opgeheven. Overigens bestond voor deze twee laatste vissoorten geen minimummaat. Met de opheffing van de gesloten tijd is tevens tegemoetgekomen aan het advies van de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij van 22 april 1983 betreffende de gesloten tijd en de nachtvisserij.

Voor een aantal vissoorten is de minimummaat of de gesloten tijd gewijzigd. Voor snoekbaars en snoek is de minimummaat verlaagd. De vastlegging in het reglement van de nieuwe minimummaat voor snoekbaars komt overeen met de reeds enige jaren via een vrijstelling geïntroduceerde maat.

Voor kopvoorn, die in het reglement van 1970 meun was genaamd, sneep en winde wordt de minimummaat verhoogd. Zowel de verlaging als de verhoging van de minimummaat in de hierboven genoemde gevallen vloeit voort uit moderne inzichten met betrekking tot de voor de instandhouding gewenste maat. Deze moderne inzichten hebben voor de baars ook geleid tot een gewijzigde gesloten tijd. Deze is thans 1 april tot en met 31 mei in plaats van 16 maart tot en met 31 mei.

Tenslotte dient met betrekking tot de steur nog het volgende te worden opgemerkt. Bij het onderhavige reglement wordt voor de steur een gesloten tijd gedurende het gehele jaar opgenomen. Dit is het gevolg van de totstandkoming van Verordening (EEG) no. 3626/82 van de Raad van 3 december 1982 (PbEG L 384) die de toepassing regelt in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten. De verordening voorziet in een beschermingsregime van deze soorten door een uniforme toepassing van de in de overeenkomst voorziene instrumenten, waarmee wordt beoogd deze soorten te beschermen tegen overmatige exploitatie ten gevolge van de internationale handel. De overeenkomst behelst, afhankelijk van het gewenste beschermingsniveau, een gedifferentieerde reglementering van deze handel. Daartoe zijn de verschillende soorten in drie bijlagen onderverdeeld. De steur (*Acipenser sturio*) is opgenomen in bijlage II. Deze bijlage omvat de soorten die niet noodzakelijk met uitsterven worden bedreigd maar die hieraan kunnen worden blootgesteld indien de handel niet streng wordt gereguleerd.

Voor de tenuitvoerlegging van de verordening biedt de Wet bedreigde uitheemse diersoorten (Stb. 1975, 48) in de eerste plaats het geschikte instrumentarium. De werkingssfeer van deze wet omvat echter niet de inheemse diersoorten. De in de verordening vervatte regels die de inheemse diersoorten betreffen, behoeven via de daarop toegesneden regelgeving uitvoering. Voor de steur betekent dit dat de Visserijwet 1963 daartoe het instrumentarium biedt. Door een gesloten tijd voor de steur te stellen met daaraan gekoppeld een verbod om steur voorhanden of in voorraad te hebben, aan te voeren, te vervoeren, te koop aan te bieden, te vervreemden, af te leveren, te bewerken of te verwerken wordt bereikt dat aan de verordening wordt voldaan.

Ingevolge artikel 11 kan van het verbod vrijstelling, onderscheidenlijk ontheffing worden verleend. Met het verlenen daarvan zal worden aangesloten bij het regime als neergelegd in bovenvermelde verordening.

Paragraaf 2. Toetsing inzake terughoudendheid met regelgeving

Het onderhavige reglement is getoetst aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur. Voor de doelstelling van het reglement zij verwezen naar het gestelde in paragraaf 1 van deze nota van toelichting. Daar is eveneens ingegaan op de verhouding

van het reglement met het Reglement zee- en kustvisserij 1977. Eveneens is in paragraaf 1 een passage opgenomen over de delegatie van regelgevende bevoegdheid op grond van artikel 10. Tenslotte zij opgemerkt dat geen nieuwe lasten voor de overheid, de burger of het bedrijfsleven uit het reglement voortvloeien.

Paragraaf 3. Adviezen

Een voorontwerp voor het onderhavige reglement is overeenkomstig het bepaalde van de Visserijwet 1963, zoals deze tot de wijziging luidde, om advies gestuurd naar het Produktschap voor Vis en Visprodukten, het Visserijschap, het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven, de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties en het Centraal Nederlands Hengelaarsverbond. Daarnaast is het voorontwerp voortlopend op de inwerkingtreding van de wijziging van artikel 16 van de Visserijwet die verplicht tot het horen van de Raad voor de Binnenvisserij, om advies naar diens voorloper, de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij, gestuurd. Het Produktschap voor Vis en Visprodukten en het Visserijschap hebben zich aangesloten bij de opmerkingen, die van de zijde van het Visserijschap zijn gemaakt ten behoeve van het advies van de Voorlopige Adviesraad, waarin het Visserijschap is vertegenwoordigd. Het Centraal Nederlands Hengelaarsverbond heeft evenmin zelfstandig geadviseerd, aangezien ook dit Verbond is vertegenwoordigd in de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij.

De adviezen van de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij van 22 februari 1985, van het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven van 11 februari 1985 en van de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties van 27 februari 1985 hebben betrekking op de onderscheiden artikelen. Zij hebben in enkele gevallen aanleiding gegeven tot aanpassing van het voor advies uitgestuurde voorontwerp. Te bestemder plaatse zal in de artikelsgewijze toelichting daarop worden ingegaan. Op deze plaats kan worden volstaan met de opmerking dat het in het voor advies uitgestuurde voorontwerp opgenomen artikel 7 is vervallen. Daarin was voor de nacht een afwijkend regime voor aal opgenomen van de plicht tot terugzetten van vis onder de vereiste minimummaat. De Voorlopige Adviesraad is van oordeel dat een dergelijke bepaling gemist kan worden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Artikel 1, eerste lid, behelst een regeling van de minimummaten en komt overeen met artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van het Reglement minimummaten en gesloten tijden 1970. Onderdeel a is komen te vervallen. Hiertoe en ook voor het overige moge ik verwijzen naar het algemeen deel van de toelichting.

Over artikel 1 is door de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij, door het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven en door de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties een aantal opmerkingen gemaakt.

Zowel de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij als de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties bepleiten een minimummaat voor de rietvoorn van 15 cm in het reglement op te nemen. Aan deze wens is tegemoetgekomen. Ik ben het met de Voorlopige Adviesraad eens, dat van een minimummaat voor rietvoorn een versterkende werking voor de instandhouding uitgaat. Om die reden is alsnog voor rietvoorn een minimummaat van 15 cm opgenomen. Hiermee wordt de in artikel 2 van het Reglement minimummaten en gesloten tijden 1970 opgenomen maat van de rietvoorn, die voorheen de benaming ruisvoorn had, gehandhaafd.

Over de minimummaat voor snoek en snoekbaars toont de Voorlopige Adviesraad zich verdeeld. De leden die op voordracht van de hengelsportorganisaties zijn benoemd, wensen de in het reglement van 1970 opgenomen minimummaat voor snoek van 50 cm en voor snoekbaars van 45 cm gehandhaafd te zien. De Nederlandse Vereniging voor Sportvissersfederaties onderstreept deze wens. De leden die benoemd zijn op voordracht van de beroepsvissers kunnen zich met de in het voorontwerp opgenomen minimummaten van onderscheidenlijk 45 cm en 42 cm verenigen. Het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven ondersteunt deze leden.

De aanvankelijk in het voorontwerp opgenomen minimummaten van 45 cm en 42 cm zijn in het onderhavige reglement gehandhaafd. De wens van de sportvissers om de maat van snoek te verhogen tot 50 cm is voor de instandhouding geenszins noodzakelijk, terwijl de maat van 42 cm voor snoekbaars niet past bij de maat van de netten van 101 mm, zoals deze is vastgelegd in het Reglement voor de binnenvisserij. De Voorlopige Adviesraad heeft daarmee unaniem ingestemd.

Het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven spreekt zich uit voor een gesloten tijd voor baars, die eerder ingaat dan de in het voorontwerp bepaalde datum van 1 april. Daarnaast zou een geringere minimummaat voor baars de voorkeur verdienen.

De moderne inzichten met betrekking tot de paaitijd van de baars rechtvaardigen geen ander regime dan de in het voorontwerp bepaalde gesloten tijd. Deze is dan ook, anders dan de wens van het Bedrijfschap, gehandhaafd. Een verlaging van de minimummaat voor baars is voor de instandhouding niet gewenst. Om die reden is ook aan dit verlangen van het Bedrijfschap niet tegemoetgekomen. Het Bedrijfschap wenst tenslotte een verhoging van de minimummaat op aal. Voor een verhoging van de minimummaat op aal bestaat vanuit een oogpunt van de instandhouding geen grond. Overigens is in dit verband van belang dat de Voorlopige Adviesraad zich nog onlangs heeft uitgesproken voor handhaving van de minimummaat van 28 cm.

De Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij en de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties dringen er voorts op aan de meerval als vissoort onder de werkingssfeer van de Visserijwet 1963 te brengen. De inheemse meerval (*Silurus glanis* Linnaeus) is thans opgenomen als beschermde diersoort in de zin van de Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572) in het Besluit beschermde inheemse diersoorten (Stb. 1973, 488). Het is op grond daarvan verboden de meerval te vangen of te doden. Tevens is het verboden een vis van deze soort onder zich te hebben of te koop aan te bieden. Op zich bestaat geen aanleiding de meerval, gelet op het feit dat deze zeer zeldzaam en bedreigd is, over te hevelen naar de werkingssfeer van de Visserijwet 1963.

Tenslotte brengt de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties naar voren dat het aanbeveling verdient de minimummaten van zeevissoorten zonder uitzondering op te nemen in de Beschikking uitvoering EEG-verordening technische maatregelen. Zij wenst daarin tevens de vissoort zeebaars te zien opgenomen. Zoals in paragraaf 1 van deze toelichting is uiteengezet, zullen minimummaten voor vissoorten die uit de zee- of de kustwateren afkomstig zijn, worden vastgesteld op basis van het Reglement zee- en kustvisserij 1977. Aan het verlangen van de Nederlandse Vereniging voor Sportvissersfederaties wordt dan ook tegemoet gekomen. In dat kader zal worden bezien of een minimummaat voor zeebaars moet worden vastgesteld.

Artikel 2

Artikel 2 bevat een regeling betreffende de gesloten tijden en komt overeen met artikel 9, eerste lid, van het reglement van 1970. Hiertoe moge ik verwijzen naar paragraaf 1 van deze toelichting.

Artikel 3

Artikel 3, aanhef en onderdeel a, komt overeen met artikel 7, eerste lid, van het reglement van 1970. De aanhef en onderdeel b komen overeen met artikel 9, tweede en derde lid, van dat reglement.

Artikel 4

Artikel 4 komt overeen met artikel 8 van het reglement van 1970.

Artikel 5

Artikel 5 bevat de inhoud van artikel 11 van het reglement van 1970.

Artikelen 6 en 7

Artikel 6 behelst de inhoud van artikel 5 en artikel 9, vierde lid, van het reglement van 1970 met dien verstande dat de blankvoorn, de brasem en de kolblei daaruit zijn verdwenen. Dit houdt verband met het opheffen van de minimummaat en de gesloten tijd voor deze vissoorten.

Aan de wens van zowel de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij als van de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties om de aanvankelijk in het voorontwerp gebruikte terminologie te vervangen, is in zoverre tegemoetgekomen, dat thans wordt gesproken van degenen die gerechtigd zijn de aaldogger- en aalhoekwantvisserij uit te oefenen, in plaats van degenen die de dogger- en reepvisserij plegen uit te oefenen. De eis dat deze personen eveneens tot die visserij bevoegd moeten zijn zoals de wens luidt is echter overbodig waar het het bepalen van de groep betreft. Daarom is die eis niet overgenomen.

Voorts wensen beide instanties de in het reglement van 1970 voor de speciale hengel geldende regeling voor baars kleiner dan 15 cm in het onderhavige voorstel op te nemen. De Voorlopige Adviesraad adviseert daarbij de maat van 15 cm te vervangen door 22 cm; de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties daarentegen wenst de maat op 15 cm te handhaven. Deze maat zou ook voor de aaldogger- en aalhoekwantvisserij, anders dan de in het aanvankelijke voorontwerp opgenomen 22 cm, moeten gelden. Tevens wenst zij het maximum aantal van 30 stuks zoals dat in het reglement van 1970 is vastgelegd, te laten vervallen. Hetzelfde geldt de uitzondering van het IJsselmeer. Overeenkomstig het verlangen van deze instanties is de regeling uit het reglement van 1970 voor baars opgenomen in een nieuw artikel 7.

Met de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties ben ik van mening dat het uit controle-technisch oogpunt de voorkeur verdient de minimummaat voor deze aasvis, anders dan het voorontwerp luidde voor de aaldogger- en aalhoekwantvisserij, te handhaven op 15 cm. Onder de 15 cm is baars in geen geval consumptie-waardig, terwijl de baars onder de aanvankelijk voorgestelde 22 cm met een maat van bijvoorbeeld 20 of 21 cm wel geschikt is voor consumptie. Vanuit een oogpunt van instandhouding is het echter, anders dan de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties voorstaat, noodzakelijk het in het reglement van 1970 opgenomen maximum aantal van 30 stuks te handhaven.

Artikel 8

Artikel 8 behelst de overeenkomende bepaling van artikel 9, vijfde lid, van het reglement van 1970.

Artikel 9

Artikel 9 bevat een nieuwe bepaling, die de uit aquacultuur verkregen vis vrijstelt van de bepalingen van het reglement. Dit geldt zowel aquariumvis als voor consumptie of voor verdere bewerking geschikte of bestemde vis. De bewijslast dat het om aquacultuur gaat, rust steeds op degene bij wie de vis wordt aangetroffen. Naar aanleiding van opmerkingen van de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij behelst artikel 9 alleen een afwijking van het bepaalde van de artikelen 1, 2 en 3 in plaats van de artikelen 1 tot en met 5, zoals het voorontwerp aanvankelijk stelde.

Op het voorstel van de Voorlopige Adviesraad om aal van deze regeling uit te sluiten, is niet ingegaan. Het gevolg zou zijn dat voor aal uit viskwekerijen steeds een ontheffing zou moeten worden gegeven dan wel alsnog een vrijstellingsregeling op grond van artikel 11 zou moeten worden vastgesteld. Alleen al uit een oogpunt van terughoudendheid van regelgeving is dit niet gewenst. Voorts zie ik niet in waarom de kans op ontduiking van de regels door export van ondermaatse aal principieel groter is dan door export van andere soorten van ondermaatse vis.

Artikel 13

Op advies van de Voorlopige Adviesraad voor de Binnenvisserij behelst dit artikel een bepaling op grond waarvan de Raad voor de Binnenvisserij over regelingen die een vrijstelling bevatten, moet worden gehoord. Voor regelingen krachtens artikel 10 geldt deze verplichting te horen niet. Zoals in paragraaf 1 van deze toelichting is uiteengezet, zullen regelen krachtens artikel 10 immers alleen betrekking hebben op vissoorten uit zee- of kustwateren. Gelet op de taakstelling van de Raad, behoren dergelijke regelen niet tot zijn bevoegdheid.

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg